

1. Ma - ti - čko Kri - sto - va, klí - čni - ce ne - be, za du - še
v o - či - stci pro - sí - me te - be. Ma - teř - skou pří - mlu - vou
o - tevř jim brá - nu, o - ny už tou - ží tak po Kri - stu Pá - nu.

2. Chybily, hřešily, zbloudily z cesty,
v lítosti volají po rajském štěstí.
Zhřešily v slabosti, chyby v zlobě,
v lásce však volají, Matičko, k tobě.

3. Slyš, mocná Královno, prosebné zpěvy,
jimiž tě vzývají synové Evy!
Za ně se přimlouvej u svého Syna,
ať jeho krví je smyta z nich vina.

4. Matičko, skloň se k nim vlídnou svou tváří,
nebeský mír ať jim navěky září.
Přived' je z očištnice k novému žití,
ať světlo věčné jim v nebesích svítí.

